

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-49/16

Unibet International Ltd.

versus

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatala

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság)

Eelotsusetaotlus – Teenuste osutamise vabadus – Piirangud – Kaughasartmängude korraldamise loa andmise tingimused – Teistes liikmesriikides asuvate eraõiguslike ettevõtjate võimatus tegelikult sellist luba saada

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu (esimene koda) 22. juuni 2017. aasta otsus

1. *Teenuste osutamise vabadus – Piirangud – Hasartmängud – Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad kaughasartmängude korraldamiseks kontsessioonide ja lubade korra – Teistes liikmesriikides asuvate eraõiguslike ettevõtjate võimatus tegelikult sellist kontsessiooni või luba saada – Õigustatus – Ülekaalukast üldisest huvist tulenevad põhjused – Läbipaistvuskohustuse rikkumine*

(ELTL artikkel 56)

2. *Teenuste osutamise vabadus – Piirangud – Hasartmängud – Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad kaughasartmängude korraldamiseks kontsessioonide ja lubade korra – Vastuolu ELTL artikliga 56 – Rikkujate suhtes kohaldatavad sanktsioonid – Lubamatus*

(ELTL artikkel 56)

1. ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused nagu põhikohtuasjas kõnealused õigusnormid, mis kehtestavad kaughasartmängude korraldamiseks kontsessioonide ja lubade korra, kui need sisaldavad reegleid, mis on teistes liikmesriikides asutatud hasartmängukorraldajate suhtes diskrimineerivad, või kui need sisaldavad mittediskrimineerivaid reegleid, mida ei kohaldata läbipaistvalt või mida rakendatakse nii, et teatavatel teistes liikmesriikides asutatud pakkujatel on oma kandidatuuri esitamine takistatud või raskendatud.

Esiteks, mis puudutab niisugust siseriiklikku regulatsiooni nagu 25. juunil 2014 kehtinu, siis tuleb tõdeda, et põhikohtuasjas kõnealuse reeglga sarnane liikmesriigi reegel, mille kohaselt peab usaldusväärne hasartmängukorraldaja olema tegelnud selle liikmesriigi territooriumil hasartmängude korraldamisega vähemalt 10 aastat, toob kaasa erineva kohtlemise, sest see seab teistes liikmesriikides asuvad hasartmängukorraldajad ebasoodsamasse olukorda võrreldes oma riigi hasartmängukorraldajatega, kellel on seda tingimust lihtsam täita. Sellise kohtlemiserinevuse õigustamiseks ei piisa pelgalt viitamisest üldise huviga seotud eesmärgile.

Teiseks, mis puudutab niisugust siseriiklikku regulatsiooni nagu 29. augustil 2014 kehtinu, siis kohustus olla kolm aastat tegelnud mõnes liikmesriigis hasartmängude korraldamisega ei too kaasa vastuvõtvast liikmesriigis asutatud hasartmängukorraldajate soosimist ja seda saab üldise huviga seotud eesmärgiga õigustada. Vajalik on aga, et kõnealuseid reegleid kohaldataks läbipaistvalt kõigi pakkujate suhtes. Sellele tingimusele ei vasta niisugused nagu põhikohtuasjas kõnealused õigusnormid, milles ei olnud piisava täpsusega määratletud majandusministri pädevuse kasutamise tingimused selles menetluses ega tehnilised tingimused, mida peavad hasartmängukorraldajad oma pakkumuse esitamisel täitma.

(vt punktid 44–48 ja resolutsiooni punkt 1)

2. ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused nagu põhikohtuasjas kõnealused sanktsioonid, mis määratakse hasartmängude korraldamiseks kontsessioonide ja lubade korra kehtestanud siseriiklike õigusnormide rikkumise eest, kui need siseriiklikud õigusnormid osutuvad selle artikliga vastuolus olevaks.

(vt punkt 51 ja resolutsiooni punkt 2)